

Ericsson

Nr 24 - APRIL 1941

Kontakten

TIDSKRIFT FÖR TJÄNSTEMÄNNEN VID TELEFONAKTIEBOLAGET I.M. ERICSSON
Ansvarig utgivare: Gösta Gerdhem • Redaktör: Sven A. Hansson

Om M

För de flesta av KONTAKTENS läsare är det nog en överraskning att höra, att LME redan våren 1914 beslöt att sätta igång mätarettillverkning, dvs. till att börja med konstruktionsarbete för en första mätaretyp, vilken med hänsyn till den tidens största behov var en likströmsmätare.

Om tidpunkten våren 1914 verkligen är exakt riktig, har jag inte kunnat kontrollera, men uppgiften förefaller sannolik, med hänsyn till att arbetet, innan det hade hunnit framskrida så värst långt, blev avbrutet av världskrigets utbrott. På grund av de svårigheter kriget lade i vägen för materialanskaffning och import av delar (vi voro inte självförsörjande i samma utsträckning som nu), kom tillverkningen igång först efter krigets slut.

Under 1920-talet sågo ett flertal mätaretyper för både likström och växelström dagens ljus, men någon större fart på rörelsen blev det inte förrän i början på 1930-talet.

Under de första åren i det föregående årtiondet började nämligen en serie moderniserade mätaretyper komma fram, vilket tillsammans med en från och med 1933 aktiverad försäljningsverksamhet ligger till grund för den markerade brantheten i den kurva över antalet producerade mätare, som syns på sida 2 i häftet "Ett nytt skede".

Instrumenttillverkningen däremot har mycket gamla anor inom LME. Redan på

1890-talet och kanske tidigare tillverkades här instrument, och för vårt eget, interna behov har denna tillverkning av de gamla konstruktionerna faktiskt fortsatt till för inte så länge sedan.

Tillverkningen av mätinstrument för försäljning tog LME åter upp för några år sedan, först i mindre skala men sedan, efter det Graham Brothers i samband med fabriksbranden 1936 lagt ned sin instrumenttillverkning, i allt mera ökad takt. Vår frammarsch på detta område har varit så snabb, att försäljningssiffrorna för instrument i år kommit upp i nivå med elmätarnas. Därtill bidrar naturligtvis i viss grad den omständigheten, att mätarexporten av naturliga skäl minskat medan vårt inhemska behov av instrument icke minst för militära ändamål blivit mycket stort.

Härmed äro de två huvudsakliga objekten för M:s verksamhet nämnda: mätare och instrument. Varför heter då saksgruppen Mätareavdelningen och inte Instrumentavdelningen eller något som anger båda sysselsättningsföremålen? Det frågade sig, och mig, vid namnvalet i synnerhet instrumentkonstruktörerna med dyster uppsyn. Orsakerna äro flera, t.ex. att namnet redan förut vunnit burskap inom LME, att det skulle vara så kort som möjligt, men framför allt att det tycks finnas en tendens numera att kalla även de indikerande och registrerande instrumenten för mätare, sålunda att övergå till att kalla voltmetrar, amperemetrar, wattmetrar för voltmätare, amperemätare, wattmätare på samma sätt som de integrerande mätinstrumenten sedan gammalt kallats mätare, t.ex. kilowatttimmemätare.

Det skulle möjligen intressera KON-TAKTENS redaktör, vilken, som bekant, har till bisyssla att på lediga stunder redigera våra kataloger, att få höra läsekretsens mening i denna fråga. Inom kort utkommer nämligen LMEs instrumentkatalog: skall den handla om voltmetrar eller voltmätare?

Vad har LME för glädje av att syssla med en för telefonindustrien så ovidkommande verksamhet som mätare- och instrumenttillverkning, frågar sig kanske någon. Svaret på den frågan kan bl.a. hämtas ur statistiken över inkomna order för första kvartalet i år, vilken utvisar att M bidragit med 16 % av värdet. I tider, då av en eller annan anledning telefonbeställningarna minska, framstår M:s betydelse för företaget särskilt klart: samtidigt som landets behov av mätare och instrument tryggas trots importsvårigheter, kunna vi undvika att vår sysselsättningsgrad allt för mycket sjunker.

A. Drougge

Bland de förslag, som framkommo i samband med KONTAKTENS januari-enquête, befann sig också ett, vari påpekades hur intressant det vore att få veta något om de nya tjänstemän, som tid efter annan anställas i företaget.

I detta nummer göres början med de tjänstemän, som anställdes efter den 1 januari 1941. Då emellertid antalet anställda sedan dess varit rätt betydande, måste presentationen denna gång inskränka sig till ett uppräknande av namnen:

ing. Erik Hedman	Vkt
ing. Knut Jakobsson	Mti
frk. Märta Bernhardt	Eb
ing. Gunnar Hellmalm	Mti
ing. Bengt Broberg	Tr
ing. Sixten Källmodin	Tr
ing. Olof Jonsson	Mti
civ.ing. Stig Jacobsson	Vt
ing. Sven Österlund	Nb
ing. Per Gösta Sjölin	Nb
ing. Bertil Björnström	Tr
ing. Anders Andersson	Tl

frk. Britt Marie Olsson	Nb
ing. Knut Nilsson	Xlp
ing. Alf Almgren	Tr
ing. Tore Andersson	Mtm
ing. Fritiof Hellberg	Vkp
ing. Bertil Lalander	Mti
ing. Sture Nordenvall	Xt
ing. Sven Aneer	Xs
frk. Ingrid Sandahl	Ev

Månadens äktenskap har ingåtts av:

ing. T. Jern, B, och frk. Mary Rohdén.

Följande personer ha tröttnat på sina gamla namn:

ing. H. Andersson, Mti, som antagit namnet Amlin, och hr Åke Andersson, Vtv, som numera heter Attevall.

Följande tacksägelse har inkommit till KONTAKTEN med anhållan om publicering:

"För all visad vänlighet med anledning av vårt bröllop bedja vi få framföra vårt varmaste tack.

Sylvia och Erling Bekkevoold"

jämte följande variant:

"För visad vänlighet med anledning av vårt bröllop få vi härmed frambära vårt hjärtliga tack.

Gertrude och Börje Thysell."

VÅRA FADDERBARN

Meddelandet i februarinumret av KON-TAKTEN om Lill-Sisus födelse kan nu kompletteras med uppgiften att personalen på LME f.n. har 8 fadderbarn.

Vi ha sålunda Xs-barnet, Lk-barnet, T-barnet, Gl-barnet, Pi-barnet, Eb-barnet, L-barnet samt avd. 11-barnet. Tre av barnen äro svenska, tre norska och två finska. Varje fadderbarn får 30 kronor i månaden under minst ett halvt år framåt.

Tillgången på barn, som önska faddrar, är emellertid så riklig, att varje avdelning inom firman kan få ett fadderbarn genom Rädde barnens försorg. Anmälan tas emot hos Vak, tel. 305.

K. Dahlin

Det är mycket man får höra, innan öronen ramla av, även i den här firman. För någon tid sedan anlände det hit ett brev adresserat till Ericsson Review, där en ung dam i starkt lyriska ordalag meddelade sin bestämde önskan att vilja korrespondera med oss.

Hon påstod sig likna folk i allmänhet med näsan mitt emellan ögonen, stora omusikaliska öron, mera kort än lång, mera mörk än ljus. Bland de mera framträdande förtjänsterna meddelade hon, att hon dansade tango med bravur och alltid gnolade sista schlagern.

För övrigt var hon intresserad av sport, bio och lyssnade gärna till musik. Annars hade hon svårt att själv avgöra, om hon var trevlig eller rar, men hon hoppades, att vi skulle kunna fundera ut detta själva, ifall brevväxlingen komme att fortsätta.

Ni kan lita på att den fortsatte, ty på grund av adresseringen hamnade brevet på Reklamavdelningen, vilken på grund av sin starka övervikt på manlig personal givetvis blev ytterst intresserad av det hela.

Därvid framkom även lösningen på gåtan. Den unga damen, som sedermera visade sig vara en mycket angenäm bekantskap, hade svarat på en annons, som varit införd i en känd veckotidnings brevväxlingspalt under signaturen "Ericsson Review."

Nu har dock korrespondensen avancerat så långt, att reklamavdelningens herrar svartsjukt bevaka varandras post, och för att bevara husfriden är det nödvändigt att något göres.

Dessutom skall rätt vara rätt, och eftersom den riktiga adressaten efter signaturen att döma utan tvivel befinner sig här i firman, är det bäst att han får överta den vidare utvecklingen.

Alla artiklarna i målet kunna avhämtas (men för guds skull snarast möjligt) hos fröken Hasselgren. Diskretion utlovas.

Det är inte bara LME som får ett och annat lustigt brev i sin korrespondens. En företagskollega i maskinindustrien hade för någon tid sedan nöjet ta emot och begrunda följande brev - om det kan anses vara rätta ordet för ett så blomstrande stilprov - som kom från en odalman i Gagnef:

"Jag har aldrig haft sånt trasligt när man rekvererar nån ting av Ederer så skall det ej vara såm jag rekvererar Jag har ju rekvererat RN 18 justerskruf för slagskon. Klass N. 2 1/4 tröskverk och då kan jag få till mig send RN 49 fläktluca är det likhet det Kanski ni tror att jag har råd att kasta jernvägs frakttter ydeligen Era drumlar.

Äfven lika dant har jag här nu med pådragspindel RK 21 åt Lokomebilen märke K2 såm jag bekämt han passar på inga vilkor.

Män ni kan ta bra betalt läll. såm jag måste nu sända åter hela rasket och så måste sända en gammal så ni kan jöra den såm den skall vara edra uslingar." Jack

"I BESITNING AF ..."

Svar till "Sock": Er fråga hör till de hittills olösta arkitektoniska gåtorna i NyV; tills vidare få vi alltså tillämpa statsministerns ord, att man kan aldrig gå för långt till vänster.

Svar till "Speditörerna": KONTAKTENS enquête gav det resultat, att de flesta av dess läsare inte ville ha annonser i tidningen, och därför kan Er för övrigt mycket förtjänstfulla puff för ett av de mera kända danspalatsen i stan icke tas in; för övrigt är KONTAKTEN liksom palatset i fråga festligt, folkligt och fullsatt.

Svar till "Mera vitsar": Vitsar som skola in i KONTAKTEN böra ha någon anknytning till firmans verksamhet; försök med Frisörtidningen.

Svar till "---son": Undersökningen av Ert förslag har tagit rätt lång tid; sätt Er i förbindelse med redaktionen för närmare besked.

LUFTSKYDDET

I medio av april utsändes ett meddelande om uttagning av personal till LME:s luftskydd. Detta meddelande har resulterat i att en del anmälningsblanketter inkommit, men inte i den utsträckning, som man kan vänta av LME:s kontorspersonal. Då någon sista dag för anmälan inlämnande inte hade utsatts, är det tänkbart, att ett flertal av personalen har lagt blanketten åt sidan för att "tänka på saken" och att tanken ännu inte utbytts av något resultat. Vi få därför med dessa rader begagna tillfället att meddela, att sista anmälningsdagen är lördagen den 3 maj detta år.

I samband härmed påpekas, att den personal, som uttagits till luftskyddet vid GaV, inte automatiskt överförs till luftskyddet här utan måste ifylla ovannämnda blankett för anmälan till härvarande luftskydd.

H. Borgström

DAGENS RÅTT: skinnkläda

(anlita i så fall Rivlustkammaren)

EDIPHONEMYSTERIET
eller
RÖSTEN SOM SPRACK

Detektivhistoria med romantiska inslag

Snabbare än tanken fick gägossen Joakim, även kallad "Stelnade Blixten", fingret ur näsan, dymedelst för en initierad åskådare manifesterande ett ovanligt mått av själskoncentration. Han kände på sig, att denna just nu var i allra högsta grad behövlig. Eddi von Tratts av den annalkande våren lidelsefullt inspirerade slutkläm i det vaxade kärleksbudskapet till fröken Inga S. Krivfel väckte Joakims lägre instinkter till liv. Han skulle utnyttja tillfället till att ljuvt hämnas på von Tratt.

Joakim hade nämligen en gång utsatts för dennes handpåläggningar. Vid postinlägningen hade genom hans försorg självkostnadskalkylen bifogats

offerten till AB Kver & Lant och vid upptäckten av denna icke alldeles enastående företeelse hade von Tratt i sin egenskap av offertingenjör känt sig djupt nedstämd och även givit denna känsla ett för Joakim kämbart fritt utlopp.

När von Tratt vinkade till sig Joakim och gav honom noggranna instruktioner att påföljande morgon överlämna "rullé d'amouren" till fröken S. Krivfel, repeterade han ordern med en för honom hittills okänd noggrannhet och tjänstvillighet. von Tratt skulle fullständigt kunna lita på honom, kontorshavets pålitligaste tjänare.

Joakims diaboliska plan var klar. Överingenjör Thurén hade nyss lämnat honom två Ediphonerullar till omslipning. Dessa rullar innehöll överingenjörens små privata reflektioner med anledning av stadens vägran att upprätta reguljära flygturer till fabriken. Valda stycken ur detta försök att berika Svenska Akademiens Ordlista med nya kärnfulla uttryck kunde lämpligen kombineras med von Tratts lyriska utsvävningar.

(forts.)